

Եղիշե Չարենց

Արևն իջավ:- Մոտ է ծիրին

Արևն իջավ: Մոտ է ծիրին:

Փա՛ռք հրաշեկ երկնավորին:

Նա չի՛ տանի դեպի կորուստ

Չո՛հ է նա մեզ՝ վառված վերուստ:

Արևը մի ոսկի հրաշք,

Հրե մի սիրտ, հրե մի աչք:

Արևը, որ խե՛նթ է հիմա,

Արևը կյանք, արևը մահ:

Նա է տալիս թախիժ ու թույն,

Կարմիր ժանտախտ, հիվանդություն:

Բայց գո՛հ է նա՝ վառված վերուստ

Ու չի տանի դեպի կորուստ...